

et si pater pater est et filius patris est filius. Confitemur uirtute
et filium patris. et item uerbum dei patris est. propter quod aliud non
est uerbum uerum dei et sapientia et uirtute. uerumque filium tradi-
mus. Et non sic ceteri filii nominantur ita filium dicimus quoniam nulli
aut gratia generationis dei est. aut eo quod digni fuerint filii
nuncupantur. Neque propter unam substantiam quae est pater et
filii et item. Item unigenitum et primogenitum. Sed unige-
nitum uerbum dicimus quod semper fuit et in patre. Primogenitum
autem sermonem homini. Si tam differt a creatura comuni
quam et primogenitum a mortuis. Confitemur unum esse deum. et fi-
tem unam patris filiumque diuinitatem. Neque quicquam negat
aliquando patrem filio maiorem. Si propter aliam essentiam non propter
differentiam. Si quia ipsum nomen patris maius est filio. Haec autem
illoz blasphemiam atque corruptibilem interpretationem. Haec
gratia cum dixisset et tendens ego et pater unum sumus. propter con-
cordiam et unanimitatem. Si reprobauimus omnes catholici intel-
lectum eorum fatuum et abiectum. sicut mortalium hominum. qui
quam corrupti ceperunt. offendentes discordare noscunt.
et ad permutationes ascendunt hoc modo. Distantia
discordia inter patrem deum omnipotentem et filium esse
posse dicentes. quod absurdum est et intellegere. et aliq-
uot arbitrari. Nos autem credimus et affirmamus. sic
intellegimus. quoniam sacra scriptura locuta est. ego et pater
unum sumus. propter essentiae unitatem. quae est una et eadem
patris et filii. Et credimus semper sine principio et sine
termino hunc regnare cum patre. non habere nec te-

et ita crassitudine tenebrarum mens eorum excecata
est. ut neque eas lumines cernere ueritatis. nec intelle-
gere quoniam ratione dictum est ut et ipsi in nobis unum sint.
Lala uero est cur dixit unum. quoniam apostoli spiritum sanctum dei acceperunt.
Si tamen ipsi non erant spiritus. nec aliquis eorum aut uerbum. aut
sapientia. aut uirtus. aut unigenitus erat. Sic ego
inquit et tu unum sumus. sic et isti in nobis unum sunt. Certis-
sime igitur hoc scriptura diuina distinxit. in nobis inquit
unum sunt. Non autem sicuti nos unum sumus ego et pater. Si dis-
cipuli in semet ipsis coniuncti et copulati. unum sint.
et fide. et confessione in gratia et pietate dei patris et domini et
saluatoris nostri. et confessione et caritate unum esse pos-
sunt. Ex his litteris agnoscitur et accusatorum calumnia
et priorum iniquitas iudicium. et doctrinam uera salubri-
tas. Non solum enim de diuina nos beati patres do-
cuerunt natura. si etiam dispensatione et eruditione. hic
HEC CONSTANS agnosces. x. x. v. Explanauerunt.
doluit quidem leuitatem fratris inspiciens et infremu-
it aduersus instigatores malorum et impiis felicitatem
ita decipientium. Duos autem episcopos ex sardicensi ecclesia e-
lectos cum litteris misit ad fratrem. cum quibus et magistrum
militum saluanum. pietate iusticiaque fulgentem. Littere
uero non solum monitionem habuerunt atque et uelut si etiam
intimationem pio principi edecentem. Primum quidem
enunciauit fratri ut episcopus preberet auditum et iniquitates
abstephano aliisque presumptas agnosceret. nec non et alia

Add. 19967

f. 182

INCEPIT. TITVL. LIBRI. QVINTI.

1. De iuliani genere disciplinis & quomodo puenit ad imperium. *¶* Sacrificus idolorum.

11. Quomodo iulianū adritū deueniret paganus. & de

111. Quomodo etiā ante imperiū latentē fuisset paga

1111. Quā fuisset xpianus infensus iulianum. *¶* nus.

v. Quia inuicio imperu sui magis pepit xpianus.

vi. Quomodo maris ep̄s chalcedone infacie redarguerit.

vii. Quia eos q̄ fuerant deportati a constantio reuocauit

vii. De seditione apud alexandriā orta c̄tra paganos.

vii. Quomodo alexandriū gregorius sit extinctus.

x. Quia iulianū eccl̄as clausit. & eccl̄as ornamenta diru

xi. De eusebio nectario & zenone mart̄rib; . *¶* put

xii. De hilarione monacho. & crudelitate heliopolita

ng & aretosi q̄ c̄tra xpianos. & demarco ep̄o eius.

que mart̄rio. *¶* sabastia nec non & in phenice.

xiii. De machedonio theodolo & datiano mart̄ribus.

xiii. De basilio mart̄re & eusebio.

xv. Quē ingata c̄tra xpianos crudelit̄ sunt cōmissa atq;

xvi. De simulacro androgino apaganus in eccl̄a c̄stituto.

xvi. De legib; quas iulianū c̄tra xpianos posuit.

xvi. De reditu athanasii ad alexandriā.

xvii. De lucifero & eusebio.

xix. De ecilio apud alexandriā cū athanasio celebrato.

xxi. De differentia substantiæ & substantiæ.

xxi. Pars libri athanasii de satisfactione fugæ.

lites idolis inclinare.

xxxi.

De corpore mart̄ris babilæ & de simulacro apol
linis fulmine concremato. *¶* manus.

xxxi. De publicatione uasorū ecclesiasticorū. & quo

modo iulianū p̄fect' & eisdē adnihilantes

eccl̄am diuinit̄ sint puniti. *¶* euer sus.

xxxi. Quomodo apud antiochiā sacerdotis filiū sit

Quomodo iulianū aquis immolatus uniuersa

polluerit. ei q; resisterint uiuentius & maxi

Quomodo ualentinian' q̄ post eū impera

uit passione immolatusq; aque ministrū

p̄cussert tēpli. *¶* xxvi.

De artemio mart̄re & publi abbatisa.

De basilio atq; gregorio. *¶* xxi. *¶* xxi. *¶* xxi.

De his quia morte pecuniæ afide declinaue

Quomodo pecunias iulianū abstulit xpianus

xl. Quomodo ab anti c̄mis inrisus sit. *¶* nomine

De simulacro xpi qd̄ deposuit iulianus.

De beneficio herbe quę nascit̄ uita simul

c̄rū xpi. & de miraculis quę p̄ loca diuersa p

Quomodo iudeos iulianū armauerit contra ap

anos. & de tēplo hierosolymorū. *¶* xl. *¶* iii.

De bello parthico & quomodo illic iulianū p̄ter

Quomodo iulianū monachus ei. mortem an

quā audiret p̄nuntiaret. *¶* xl. *¶* vi.

De in consulto iuliani dicato. *¶* xl. *¶* vii.

Add. 19967

202ⁿ